

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 10. De crebra spiritus renovatione

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

te tuâ consumuntur : omnia denique membra , & ossa mea dicant : Domine , quis similis tibi ? Abnego omnia terrena hæc , quia in te uno omnia habeo : abnego me , quia tuus ego sum , & vivo ego jam non ego , vivis autem tu in me , Christe Jesu , & diligo te ex toto corde meo , ex tota anima mea , ex tota mente mea , ex totis viribus meis. Da ut ab omnibus contemni & abjici desiderem , nulli placere appetam , nulli verear displicere , nisi tibi ; nec quidquam concupiscam , nisi gratissimam voluntatem tuam.

Hæc sunt desideria mea , hæc vota , in quibus confessor coram te , Deus meus , me vivere , & mori velle : hæc quotidie & omni momento renovare intendo , nec unquam te favente ea revocabo. Quod si vi morbi , vel hostis fallacia , quicquam dixerò vel cogitavero huic voluntati ac deliberationi contrarium , id nullum esse cupio in tribunali tuo , justissime Deus , qui voluntatem timentium te semper exaudis ; idque omnino detestor , abominor , abjuro & abrenuntio , nihil de me ipso præsumens , sed in sola spe gratiæ & protectionis tuæ confidens. Hanc autem voluntatem paratus sum sanguine meo signare , & pro te millies mori , ut tibi vivam , dulcissime Jesu , cui omnia vivunt ; & in te moriar , qui pro me mori dignatus es. Amen.

§. X. *De crebra spiritus revocatione.*

INter alias industrias , quæ ad fervorem spiritus augendum & conservandum , adhiberi solent , nulla efficacior , quàm crebra ejusdem spiritus renovatio , sine qua sensus devotionis tepescit , & perfectionis desiderium olim conceptum sensim languet & flaccescit. Hujus rei hæc praxis est.

1. Die Dominica , quæ est initium hebdomadæ , & prima die cujusque mensis , horam unam matutinam seliges , quam cæteris curis abdicatis huic renovationi totam impendes. Et primo quidem statues te in conspectu Dei , &

C. Bona Opusc. Spirit.

D

ipsum adorabis. Tum veneraberis tanquam tibi assistentes, beatissimam Virginem, Angelum custodem, & Sanctos tutelares. Declarabis te illic adesse, ut bona recogites à Deo accepta, itemque mala commissa, & ut cognoscas quid te jubeat facere. Ad id vero gratiam petes, & lumen, recitato hymno *Veni creator Spiritus*, additis etiam precibus ad B. Virginem, Angelum custodem, & Sanctos tutelares.

II. Post hæc considerabis peractæ hebdomadæ vel mensis beneficia. Sunt autem ista. Quoad animam; sanctæ cogitationes, lumina, inspirationes, desideria, consolationes, patientia in desolationibus, usus Sacramentorum, orationes, meditationes, examina, lectiones spirituales, Missæ, Officia, actus virtutum, mortificationes, fuga vitiorum, spiritualis profectus, præservatio à multis periculis & peccatis, gratia resurgendi post lapsum, & alia innumera. Quoad corpus; victus, vestitus, sanitas, liberatio à multis malis & ægitudinibus, conservatio amicorum, & domesticorum, & alia ejusdem generis. Sunt & multa beneficia occulta, quæ ignorantur. Sunt communia, ut lux solis, terræ felicitas, & alia commoda ad corpus, ad animam, & ad bona externa pertinentia. In his sigillatim ponderabis magnitudinem benefactoris, amorem quo benefacit, donorum excellentiam, & tuam indignitatem. Quia verò impar es ad gratias agendas, invocabis Verbum incarnatum, B. Virginem, Angelos, Sanctos, & omnes creaturas, ut pro te Deo gratias agant. Tum offeres æterno Patri gratiarum actiones Christi, beatæ Virginis & Sanctorum, atque omnes Missas, quæ dicuntur illa die: & tu quoque ea intentione Missam audies vel celebrabis.

III. Deinde examinabis peccata commissa, discurrendo per singulos dies, per loca & ministeria, contra Deum, contra proximos, superiores, æquales & inferiores, & contra teipsum. Admiraberis patientiam Dei, qui te expectavit ad penitentiam, obstupesces vehementer quo-

modo vivere potueris in tam misero statu, quomodo non se armaverint creaturæ omnes adversus te: ingens odium tui concipies, & dolorem de peccatis, cum proposito emendationis & desiderio satisfaciendi. Mente finges Deum Patrem tibi assistere & exprobrare peccata. Filium verò plagas ostendere; & te absolvere: Spiritum sanctum tibi aliquam satisfactionem injungere, cui statim cum timore, & tremore obedies: & si quid Sacramento Pœnitentiæ expurgandum sit, illico Sacerdoti confiteberis. Denique firmiter statues vitam in melius commutare, invocato Dei & Sanctorum auxilio.

I v. Percurres sequentes articulos, & videbis, An præteritum tempus rectè expenderis; An sancta proposita, & animi decreta in oratione concepta servaveris; An vitium, cujus emendationem tibi proposueras, superaveris; An adhuc delecteris memoria vanitatum præteritarum; & scelera olim admissa sine debita detestatione recurrant ad mentem; An studueris extricare te à suspicionibus, judiciis temerariis & cogitationibus impuris: Quo animo quæ agenda sunt aggrediaris, attentè-ne & prudenter; an verò præcipiti impetu, & sine maturo consilio: An vitam tuam componas ad humana judicia & axiomata mundi: An optes soli Deo placere: An proruperis, & quàm frequenter, in colloquia mala, scurrilia, & inutilia: An paratus sis mori, & an aliquid sit intus, & extra te, in conscientia, cella, vel domo tua, quod nolles reperiri in hora mortis.

v. Radices tuorum defectuum, & impedimentum profectus spiritualis accuratè dispicies, & evellere satages: Sunt autem istæ: Neglectus seriæ mortificationis vitiolorum habituum & passionum: Defectus magnanimitatis, seu pigritia & fuga laboris in arduo perfectionis monte conscendendo; Nimia tui confidentia, & occulta præsumptio de propriis viribus; Amor inordinatus propriæ existimationis, gloriæ & excellentiæ; & neglectus humilitatis ac puræ intentionis: Nimia indulgentia circa

corporis commoda, otium, relaxationes, libertatem; Remissio & tepiditas sensim irrepens in usu Sacramentorum, in oratione & aliis piis exercitationibus: Scrupulositas & anxietas nimia de præsentibus & futuris; & exigua de divina providentia & bonitate confidentia: Ingratitudo pro beneficiis acceptis, maximè vocationis; & rara atque arida eorum recordatio, parumque affectuosa eorundem æstimatio.

V I. Ad magnos progressus in spiritu faciendos te ipsum variis stimulis excitabis, quorum præcipui sunt isti diligenter & serio expendendi: Justitia Dei summa, æterna morte puniens peccata: Abyssus judiciorum Dei sæpe permittentis multos, præsertim ingratos, labi, apostatare, & miserè mori: Timor mortis quæ repente venit, sicut fur in nocte, aperitque januam tremendæ æternitatis: Brevitas, & incertitudo temporis, cujus jactura irreparabilis est: Horror judicii, & consideratio æternitatis: Exemplum Christi verbo & exemplo docentis nos; & Sanctorum confundentium tepiditatem nostram, & invitantium ad imitationem: Bonitas & amabilitas infinita Dei, summus in hominem amor, atque innumerabilia beneficia.

V I I. Bona proposita & vota tua toto affectu renovabis, & pro eorum observantia gratiam à Deo humiliter petes. Tum firma animi deliberatione propones nunquam deinceps deliberatè peccare, nullam regulam transgredi, de rebus viro religioso dignis semper colloqui, quotidiana opera diligenter facere, à jocis & scurrilitatibus perpetuò cavere, de nulla re conqueri, nullius mores censurare, omnia in melius interpretari, honores fugere, adversitates libenter & hilariter pati, semper niti ad perfectiora, singula opera ita facere, ut meritoria sint; vanos hominum respectus contemnere; in his quæ pertinent ad modestiam & castitatem, vel ipsam defectus umbram perhorrescere; extra studium & alias regulares occupationes, omnia intercedentis temporis vel minima intervalla in sanctis cogitationibus & piis erga Deum affectibus ex-

pendere. Hæc vero proposita sæperepetes, & conaberis ita observare, ut in fine saltem cujusque hebdomadæ invenias & agnoscas te profecisse.

VIII. Profectum tuum examinabis, & conferes cum profectu transactæ hebdomadæ, sicut mercatores libros suos evolvere, sumptus & lucra computare solent; attentè considerans quid amiseris, quid lucratus fueris in negotio salutis tuæ profectuque virtutum. Deinde inspicias quid peculiariter cavendum tibi, quid emendandum sit. Prævidebis quicquid acturus es, & Deo offeres purissima intentione, petesque ab eo ut opera tua dirigat, teque speciali & efficaci gratiæ suæ auxilio ad omne opus bonum excitet & corroboret, adhibita intercessione B. Virginis, Angeli custodis, & Sanctorum tutelarium. Demum propones sequentem hebdomadam sic transigere, ac si prima sit, qua incipias servire Deo, & postrema vitæ tuæ.

§. XI. De Oratione mentali.

Quid sit oratio mentalis, quot ejus gradus, & partes; quæ causæ & effectus, quanta ejus necessitas & excellentia, infiniti penè scriptores diffusissimè pertractaverunt. Vix tot sunt huic studio incumbentes quot ejus præceptores habemus. Ex his autem quædam notabiliora ad praxim pertinentia breviter delibare propositum mihi est; reliqua ab illis petenda sunt.

1. Nulla dies præterire debet, qua per horam, vel saltem per dimidium horæ, huic orationi non incumbas, alioquin nullum, vel admodum exiguum facies in virtute profectum. Hæc est enim basis, & firmamentum Christianæ perfectionis. Hæc hominem sæculo disjunctum omnem mortalitatem transilire facit, & Angelicis choris sociatum ad cœlestium gaudiorum consortium, & ad beatissimam cum Deo unionem attollit. Nemo paruit vitiis, nemo carni obsequutus est, nemo desertor religionis fuit, qui non ante orationis studium projecit & conculcaverit.